

Edebiyat Defteri

YANILGI USTASI -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
10 Kasım 2024 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

YANILGI

gün yalınayak telaşsız salınırken
görmeli düşlerimin dalgalarında
kelepçesiz hallerini sevmiştim
nefesinin tenimde soluklanışının

dışarda olup bitenlerin penceresizliğinde
dizginlenemez öfkelerimin
ayaklarına kapanmış haysiyetiyle
çaresizlik taşıyor kendine ifade
yıl asır ...

hadi kalk yürü adımların sayıklarken
kaç milyon inancın putlarını yutmuş tanrıları
tanrılar huzursuzluğun emrine amade
bağırıyordu
sevmenin yenilmek
inanmanın yanilgi olduğunu

yanılmışlığımın gölgesine sığınalım
tanrılara inat

kurmuyorum artık
vakitlerimden sessizce geçişini
meteliksiz hislerin anlamsamalarını
ve sevi boyu özlenmeyi ...

özgürlüğüne daldırıyorum elimi
boşluğun derinliğinde
anlamın önemi yırtılıyor
gökyüzün çarşaf çarşaf asılıyor ruhuma
ruhumsa deliliğine takılmış teneke yaygarası

her yaygara bin özlemek

şimdi ağlarsam gözlerimi yağmur yutacak
beklemenin can sıkıntısı
odun taşıyacak sıkıntıma
miladımdan önceye düşen suretinin
sicili bozuk aşkları
sana anlamandan uzak
kendini beğenmiş melankolik aşklar
doğuracak
kaş altında düşler biriktirip
bıyık altında şiirseyeceksin

iyi niyetlere giden sevdalar bozulmuşsa
üstelik kendine de iyi gelmiyorsa
hiç bir zaman
zamanın ilacı nerede ?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558614/yanilgi.html>

Hurdacı

uzağındaım ışıkları yarıya inmiş bir aşkın
suskun hasretlik dolu bir özlemek
hani cayır cayır yanarken
etrafına sıçrayan telaşlı kıvılcımlar olur da anlatmak isterse sana kendini
faytonların mutlu çocukluklar taşıdığı
nehirlerin yeşilinde maviyi kucakladığı
yollarıma seni soruyordum
sen bana kalp kırığı hurdalar taşıyordun

çocuktum kadındım insandım
acının oluşuna birlikte düştük
çocukluğumun her sorusuna
acının üstün geldiği
ezici çoğunlukta cevaplarım vardı

- burası çok acı kokuyor teyze

bak yavrum şu yerde gördüklerin
mutlu anılar taşıyan faytonun
tekerleğine takılmış mutsuz kalpler hurdalığı
şu köşede terkedilmişliği üzerinde kokanın
yıllarından yıldızı çalınmış gece geçmiş
bu yüzden sönük bakışlı

ayağının dibinde bir tarafı ezilmiş olanın
üzerinden çalıntı hisler tırı geçti

renği griye çalanın ve gözleri geçmişin tehditkar hüznüne takılı kalanın hastalığı
durmadan ödün vermek , hırsızlara bile

ağustos sığağında buza kesen donuk
sarılma sıcaklığı görmemiş
fazla sevmenin şımartıcı bir güç olduğuna
inan failer tarafından kesilmiş damarları

en altta kalanın adı iri
o kadar çok sevmiş ve inanmış ki
her sevdiği bir parça ihanet bırakmış

görüyorsun çocuğum
yerdeki kırık kalpleri
her birinin bir hikayesi bir çok faili var
elimde sihirli hislerimle
önce faileri bulup sonra kalpleri onarıyorum
gökteki tüm yıldızlar parmak uçlarımda
güneş sevdalı bana

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1560114/hurdaci.html>

Ökseotu

sanma ki en leylim gecede
hasretin tütmez bacamdan
kahrından ölmez
"yüreğinde ökseye yakalanmış bir serçe
çırpıntısı"

"yenişehirde bir öğle vakti" kurşuna dizilir sevgi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1560953/okseotu.html>

NEŞTER

gözlerimden avuçlarıma biriken nehirler uğurlarken seni
yolculukların dibi olmayan cebine doldurulmuş çakıl taşı
yalnızlığımızdı

bu sefer son diyen
elasına ihanet karışmış askerin matarasındaki
son damladı

ele vermemek için özündeki papatyaları
günbatımının kızılına saplanmıştın
ki en azılı suçluydu kendisi

dünya
gözüne bir hayvanat bahçesi kaçmış
ordular büyüttü
sırmalı

"bir gemi geçiyor yanımızdan ;
kırılmış kalp yüklü "

geminin ateşe vurulmuş korsanları
ortaçağın karanlık sularında
yitirilmişliğin
şimdiki zamanlarını kusuyordu

zaman
ahh zaman
zaman ilaçtı belki hep
belki dünyaydı iyileşmek istemeyen
alınlarına ağır terimler yükleyerek

içini oydukça bulantıya saplanmış
kanatlarıyla çırpınışlar
devini ve masalını yitirmiş bir aşkın
"son akşam yemeğinde"
büyütüyorken yalnızlığı
içeri giren zaman...

zaman
ahh zaman
umutlarımızı vuran neşter
öldürmeye meyilli hekim
belki de sokakların dar geçitlerine sığınmış
ucu yanık düşünce

yüzün yüzüm
yüzünde gülücüğü eksiltmiş aşklar...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1561595/nester.html>

Veysel de Ağlar

samimiyetini yitirmiş çağın
yalnızlık senfonisi tutuşturdu ellerimizi
bir gül bin güne utancını taşıdı

nerden gelmiştin
acının tozuna bulanmış küllerin ağıtlarınaydı nazın niyazın

demiştim sana
tavana asılı bakışlarına
ay'ın beyazına batmış gecene
gözlerken beni
rüzgarın savurganlığında
sek sek oynarken çocukluğum
ormanlarca ağlarken yangınlarım
demiştim
tozuna tuzağına kandığım
elleriyle yakmış gibi
toprağa ihanetin bedeli mi olur

ağz birliğince sustu sustuk börtü böcek
sular yandı sular/dayandı
dağlar da d'ağlar
Veysel de ağlar

aynaydı yüzüme çarpan bin ölüm
aynıydı kalbinde duran bin parçam
gece yıldızlar uyandığında
göğüne göğümden masallar yamadığım
nefesime teninin ıtırını çektiğim

" bu dağlar kömürdendir
giden gün ömürdendir."

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1562863/veysel-de-aglar.html>

Kalabalık Bir Şehrin Egzoz Kokan Aşkına

zaman iyi beslememişti an'ı
tembellik yapmıştı sıska yüreğiyle
sorumluluğunun
dörtte dördünün bir fazlasını
düşlerin gerçekle savaşındaki
yenilgisinin sökülmüş onuruna yüklemişti
onursuzluk
durmadan tembellik damıtıyordu
anıların gizli yaralarından
buz tutmuş damlarına

çocuklar avuç açmıştı
hiroşimanın şeker yağın göğüne
göğünden şeker yağın hiroşima
yerden uzuvlar topluyordu
mavinin kanadı buz yanığı griye bulanmıştı
kar taneleri ipek günlüklerin arasında
çukur çukur rengarenk gözler açmıştı

yaşanmışlıkların ucundaki süngü konumumu şaşırmadan gelip buluyordu her defasında
her defasında alnımın çatına bin küfür
silah çatıyordu
kalabalık bir şehrin egzoz kokan aşkına
gökdelenlerce kirlenmek yakışıyordu

yine de
narlar olunca gel
incirin hatırını s'ele vermeden
gelişin her mevsim güzel
yine de
narlar olunca
silahlar ölünce
gel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1564747/kalabalik-bir-sehrin-egzoz-kokan-askina.html>

Y(C)ÜCELERİN ORMANI

gazelini fırtına biçmiş gibi
dökül'enlerin toplama kampı ruhum
kaç gidiş kaç dönüş sığıdı yolculuklarıma
kaç avuç gözyaşı etti her veda
kaç kokulu sarılış
hangi kavuşmada daha çok g'öldü
gözlerimin kahvesi
boynundan öpüşüm
saçlarımda gezerken dudakların
kaç tablonun konuğuyduk
eylülün kısık bakışları arasında

duydum rüzgarın kendiyle kavgasını
yağmurun suratıma tükürdüğü tokatları
ezgisini yitirmiş notaların telaşını
sessiz olun lütfen
cümle mahlukatım uyuyor
yazan tabelasıyla usumda yeşeren doğayı

oysa düşlemekteyim
damdan düşer gibi düşmeyi mesela
ya da bir tren istasyonunda
soğuktan donmak üzereyken uzatılan
bir bardak çayı
kimbilir belki de ilkbaharda açan
ilk çiçeği bulmayı
y(c)ücelerin ormanında

ve ben biliyordum uluorta sevilmeyeceğini sevimsiz ruhların ağız kokusunda boğulurcasına

İri göğüsleriyle taarruza geçmiş gecenin
nihavendine karışmış yılki sessizliğidir
gitmeler
bu vakit
gözlerime sinmiş
zülüflerinden coşan
nil'in altın hızmasıdır

belimin sen sarılmalarına
beyaz bayrak çektiği
kavgaların kara yüzü değildi
tadında
kara üzüm

oysa avuç içlerim toprak kokar hala
içine damla damla düşmüş umut
yüzyıllık öfke nöbetindedir koca çınar
yağmur yağmasa da olur diyor
bulutların körpe elleri

....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1566946/y-c-ucelerin-ormani.html>

Yanılığını Kaybetmiş Silahşor

oysa zaman saklamıştı iyi bildiklerimi
kötüler ise kalburüstüydü
imparatorluğunun yıkılmamış burçlarında

yanılığını kaybetmiş silahşorleriyle yüzüme kapanan kapılar
seken küfürlere
mafya lobileri giydirdiyordu
ardımdaki ses bunu bilmiyordu

Üstüme yürümüşken bu şehir
kaldırımlarında sütü kesilmiş günahlarıyla
birbirine omuz vermiş anıların dar sokaklarında
pazarlık eden küheylanlar
mimli yıldızlar taşıyordu her gece

henüz
ormanların kalbine ayan olmamıştı
kötülük
geceyarısı ekspresi sogukluğunda
karlı bir şehrin aort damarına rezil aşklar konuyordu

aynı ateşin etrafında bağdaş kurup
yıldızların yüzüne kapanan gecenin
hırsına aldırmandan
cırcır böceklerinden masallar dinlemek
ve ikindiye nazır kılınmış öfke nöbeti telaşıyla
sabaha günahlarından arınmış
umut etmeyi yaşamayı
biraz daha

üzümün suyuna banmaktı ekmeği
geride kalan olmak biraz da...

"hep sonradan gelir aklım başıma...sonradan)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1570546/yanilgisini-kaybetmis-silahsor.html>

Dilimin Uçurumuna Gelip Açan Papatya

nefes almak kadar hak
vermek kadar görev bilmişken varlığımı
ateşkes imzaladım
ölümün soğukluğuyla
yaşamın sıcaklığı arasında

ırmakların çağılısında coşan damlalar gibi
gözlerinin çağlayanında yıkandım
sevdaya tutulmuş limanlarımla
mühürledim kapısını barışın
dilimin ucuna tüneyen sevgilere
ihanet sancısı değdi

geceye bırakmışken
hüzünbaz iklimlere komşu bir sevdayı
eteğinde dağlı bir kavmin inkara uğramış çocuklarıyla kızıl umutlar ektim
kavganın çorak toprağına

sessiz bir gidişin inkarıdır bu
aklın tutulması çıldırmasıya
pusmuş gözlerime bakma ey sevda
dilimin uçurumuna gelip açan papatya

ayaklarımda nasırlaşmışken
bir ömrün kanayan anatomisi
toprak avuç avuç kazdıkça ruhumu
yılların yorgunluğunda mayalanan
dem tutar bizi

yüzüme yokluğunun buğusu değdikçe
tutam tutam özlemek koparıyorum
adın özlem dolu mey oluyor
aklıma türkü kazıyorsun
gece aheste düşerken döşüme
düşlerime örgütlü kuşlar konuyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572115/dilimin-ucurumuna-gelip-acan-papatya.html>

PÜRİTEN

ellerinde keseleriyle
köşebaşlarını tutmuş tellaklar
aklamayı düşünürken ruhların yapışkan cüretini
zıplatmak değildi derdim
çarkları bozuk bu gerçeği
k/iri kalmış gövdesine
ne yapsam giydiremiyordum akları
elleri özgürlüğünü ilan etmiş katildi gece
soğuk nefesin buna şahitti sağır dilsiz

dilimle d'övdüğüm dinime
bulanmış cerahatı temizlerken
adamlar ucuz hayaller satıyordu
kimse ölmemişti üstelik
ucuz inanışlara pahallı bedenler ödemekten
hepi topu binlerce gerçekte gömülen

avucumda lisanı bozuk tabletler
şimdinin teknik arızasına
sümerce cümleler döküyorum
yurdunu terkeden beyrutun ağzına
ruhumun ütöpik diyarlarında
bedenime distopik acılar musallat olduğunda anladım
ki
paralel bir evren vardı
ruhum yaşıma paralel büyümezken

artık
ne yaparsan yap
çıkmayacak içimden bir aşk tanrısı
bu topraklarda
nic(h)e ölüm kıtlığı yaşanırken
ve kilitlemişken tüm bahisler insanlığın kaybına
en iyi rolü iyilik kaptı

ve sen bu şiirin sularında gezerken
çoktan başına sarmış olacaksın belayı
neyse ki tanrılar görüyor seni
bir el vermeleri yetecek
bırakın bilim denen zirvalığı
şüphesiz
ç'ağın muhafızları
ellerinde silikon tabancalarıyla
bekliyor olacak
patlamış dudakların arasından sarkan kazayaklarını

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575320/puriten.html>

KEZİB

ağırıma gidiyor hancı
uçurumundan düştüğüm
sebepsiz yangınlar
ortasındayım ki
çekiştirilmem yasak
ne o yana ne bu yan...

yana yana sarıldım
külümün düşüne
kan içtim pas kustum
ciğerime işlemiş
metal nefesiyle günlerin
çözdüm şifresini her ölümün
açık kapı bulunca
sı(r)zdım bedenimin ilikten çıkmış
başıboşluğuna

ölüme s'övgü şölenlerinde
intihar eğrileri çizdim anılara
gördüm ki çokgen'etik ihanetler
öfkemin kurbanı olmaktan çıkmış
failine evrilmiş gülüyordu
kalbimin kül basmış ihbarlarından
arta kalan nü bakışıyla
dokundum âleme
kalbim çok ağırdı
ağırdı...

tanrı gündemine almamış henüz
feodallerin toprağında
evlat gömen
insan kadınları
bir de aklımı
hepsini ve seni düşündüm
kalbim çok ağırdı
ağırdı
ağır ağır...

kendimizi kendimize emanet ettiğimiz
bu mahzen
ne zaman mahşerimiz oldu
her makam ideolojik tacizlerin
katına yükselirken
kan içtim pas kustum
yerin dibine batarcasına
ölmüştüm de çoktan
inadına yenildim
yaşarcasına...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1576218/kezib.html>

TENSEL RİVAYETLER

salıncakta unutmuş korumayı İffetini
ki sallantıda bir şehir
beyazlar içinde teslimiyeti kucaklarken
tensel rivayetlerin hışmına uğramakta
azad etmenin fikri

doyduğum koynuna sokulduğum şehrin
en masum günahkarı kadar
acem'i şallarımı örtüyorum
günahın en işlek caddesine

tanrım kaçınıcı ağrın sancındım
öylece fırlattığın karanlığıyla birlikte
şu ferî gitmiş dünyaya
her elin kendi açtığı çukuruna

göl bahçemin kuyu'su boğuldu
çatlamış toprağında biten
ayrık otu kurudu
tenim çukurovada yaz yorgunu
ellerime değen pamuklar
günahını akılıyor kuşların bir bir

geceden topladığım sarhoş naraları
zorbalanan ahlak
ölüye yatmış güvenlik çemberleri
ne zaman kutsadınız
kelepçelerinize yakıştırdığınız
üveyik kanatlarını...

Edebiyat Defteri Ailesine teşekkürler.
Selam ve sevgilerimle.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1577752/tensel-rivayetler.html>

Ç'ÖL SUSKUNLUĞU

çaldırmadan şimalin asiliğine
yarım kalan sohbetlerimizi
oturalım gölgesinde gülün
ölümün soyağacına konan
kuzgun renkli nefesler
bir ah etsen çıkacak camdan

hadi kokundan biraz gönder
kalp arası açlığımın öğünlerine
tanrı ile yatıp kalkan bu kör zamana İnat
sonra aklımın çıldırmasına
gökteki keder elçisi yıldızlarla gel
kandır yıldızları geceden bir bilmeceye

nefesin kirpiklerimi saran kadife örtü
yüzünün vahasında gezdiriyorum kendimi
ara sıra kaybederek dudaklarının anlamında
düşlerimden arta kalan yalnızlıklarımın aldırımıyorum dağların
ardına düşen ırmakların
sancılı buğusuna

sarhoş iklimlerin ayak diremişliği
kapıma dayanmış
amansız türkülere meyledercesine
hatırı sayılır kahırlar konduruyor
sonra oturup etrafında temize çekilen
ağır yaralı gülüşler gömerek hesaplaşıyor zamanın kangren sevinçleri sevişleriyle

ihtimaldir burkulan zamanın
kapıya dayanması
ayaz yüzlü kış sarhoşluğunda

ben yine kanıyorum
ellerime lavanta bahçeleri dikerek
dizlerimin bağları çözülüyor kanmaktan
güneşi ve tahta ayaklarıyla şaha kalkmış tayları kundaklıyorum
bir hayalet gibi aramızdan geçiyor suskunluğumun kızıl ırmakları
bir yakasına seni diğerine
bir araya gelmezliğimizi iliştiyorum
neyse ki uğramıyor göç mevsimi
sevdamin ıssızlık duraklarına
sevdam paslı bir atlas
demirler kumral teninin çöl suskunluğuna

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1579101/c-ol-suskunlugu.html>